

Kinder Torah

Toldos

בס"ד

Who's Really Right?

The case was cut and dry. Trickery and cheating at its worst. The younger brother took advantage of his older brother's hunger, and tricked him into selling his birthright for a plate of beans. Years later, he disguised himself as his older brother, and tricked his father into giving him the special blessing reserved for the older brother. Who was right and who was wronged? The older brother looks like the innocent victim.

Rav Dessler takes a deeper look into the situation. When Eisav came to his father to get his blessing after Yaakov had left, "Yitzchak trembled an extremely great trembling" (27:33). He sensed deceit, but who was guilty? Was it Yaakov, who disguised himself, or Yitzchak himself, who allowed himself to be misled? As the verse states, "The voice is Yaakov's voice, but the hands are Eisav's hands" (27:22). Hashem assured Yitzchak that neither of them was guilty. Eisav, "the hunter with his mouth" (25:28) was the trickster. He trapped the game with his nets, and he deceived his father with his mouth. He appeared to be very righteous on the outside, asking Yitzchak about *chumros* (stringencies in *halacha*). Does one need to give *maaser* (tithes) from salt? Yet inside, he was immoral and corrupt. Yaakov and Yitzchak corrected the situation by switching the *brochos*. They were really right.

Kinderlach . . .

We learn two very important lessons from this episode. Things are not always as they appear. The one who looks right may actually be wrong. The one who looks wrong may actually be right. We have to judge people and situations very carefully. Consult with older and wiser people before you come to conclusions.

Secondly, we have to be truly good. "If I close my eyes and look like I am concentrating while I pray, then people will think that I have good *kavannah* (concentration)." The mitzvah is to have good *kavannah*, not to merely look like you are concentrating. Looks are not enough. They are only skin deep. Kinderlach put Hashem deep in your hearts. Then you will be a truly good person, inside and out.

Whom Are You Addressing?

"Abba, may I please have money to buy a new sefer?"
"Which sefer would you like, Yoni?"

"Sefer Tehillim."

"With pleasure, Yoni. Here is the money."

A short time later, Yoni comes to his father again.

"Abba, may I go to the park to play with my friends?"

"Which park and which friends, Yoni?"

"The park next to the shopping center. My friends Dovid, Simcha, Ephraim, Yisrael Meir, and Moishie are going."

"Have a good time, Yoni, but come back by six o'clock in time for dinner."

Later that evening at dinner . . .

"Abba, I need some new clothes and school supplies."

"What do you need Yoni?"

"Some shirts, socks, pencils, pens, and notebooks."

"Go with Imma and get whatever you need."

"Abba, can I ask you something?"

"Yes, Yoni."

"Do you ever mind that I ask you for so many things? Sometimes I feel like a *noodnik*. Am I asking too often? Am I asking for too much?"

"Not at all, Yoni. I want you to ask me."

"Why, Abba?"

"I will answer your question with a Devar Torah from the parasha. Yitzchak and Rivka did not have children for many years. Yitzchak pleaded with Hashem, opposite his wife, because she was barren; and Hashem responded to his pleas, and Rivka his wife became pregnant' (Bereshis 25:21). The Gemora (Yevamos 64a) comments on this series of events. 'Why were our holy forefathers (and foremothers) barren? Because Hashem desires the *tefillos* (prayers) of *tsaddikim*.' *Tefillah* is called *Avodas* (service to) Hashem. The Maharal (Nesivos Olam Volume 1, Nesiv Ha'avodah chapter 1) asks a puzzling question. The third Mishnah in Pirkei Avos tells us not to be like servants who serve the master on the condition of receiving a reward. It seems that our custom is not to follow this Mishnah. In our *tefillos*, we ask Hashem for the various things that we want and need – both as individuals, and as a nation. We ask Him to fulfill our requests. Is this not serving Him on the condition of receiving a prize?"

"Wow! That is a difficult question, Abba."

"The answer is fascinating, Yoni. Let me begin with a few examples. If you want to buy eggs, do you go to a clothing store?"

"No."

"If you want to buy a hammer and nails, do you go to a book store?"

"Of course not. These places cannot give

you what you want. Therefore, why bother going there?"

"**E**xactly. Whom do we ask when we want something? Someone who can provide it. When we pray to Hashem, asking Him for all of our needs, we are showing that He is the One Who can and does provide everything for us. We are addressing Him as our Master and Provider. We are His subjects. This is *avodah* – a servant serving his master. Therefore, the main point of *tefillah* is not the 'reward' that we receive if the Almighty grants our request. Rather, it is the fact that we are addressing Him as the Provider. This is the meaning of the Gemora, 'Hashem desires the *tefillos* of *tsaddikim*.' He wants us to realize that He is the right address to ask for everything.

He is the Creator, and He is the Provider, who supplies us with everything. This is *Avodas Hashem*. This is the pillar upon which the world stands."

"I see, Abba. The main point of our *tefillah* is realizing that we are making requests from Hashem."

"Yes, Yoni. You can never be a *noodnik* with Hashem. He requires that you ask Him formally, three times a day. Additionally, He desires informal prayers, any time of the day or night. No request is too big or too small for Him. There is no limit to the number of times that you can ask Him for something. Yitzchak and Rivka prayed for children for many years. "Based on this Devar Torah, I can answer your question, Yoni. I do not mind that you ask me for everything. You cannot ask too much or too often. Ask, ask, and ask again, and again, and again, as much as you want. It only shows that you value me as Hashem's agent who provides for you. That is a great privilege for me. It also increases my love for you. Keep asking, Yoni. It shows that you realize whom you are addressing."

Kinderlach . . .

Why do we pray? To ask Hashem for our needs and wants. Whom are we praying to? To One Who cannot fulfill our request? Cholla! (Heaven forbid!). We are praying to the Creator of the Universe, the One Who makes the sun rise every day. He makes the wind blow and the rain fall. He makes the trees grow, and bear fruit. He brings us our food, clothing, and shelter. He provides all of our physical and spiritual needs. He is our Master and we are His servants. That is the point of our *tefillos*. To come to this realization. To know Whom we are addressing.

והגדת לבנה

פרשת תולדות

הוא לא ה'פרס' שאנו מקבלים אם ה' נענה לבקשתנו, אלא העיקר הוא עצם העובדה שאנו פונים אליו כאל מפרנסנו. זוהי משמעות הגמרא 'הקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים'. הוא רוצה שנכיר בכך שהוא הכתובת הנכונה לכל בקשותינו. הוא הבורא, הוא המפרנס, הוא המספק לנו הכל. זוהי עבודת ה'. זהו אחד הדברים שעליהם העולם עומד."

"אני מבין, אבא. העיקר בתפילה שלנו הוא להכיר בכך שאנו מבקשים מה'."

"כן, יוני. ואי אפשר אף פעם להיחשב 'נודניק' אצל ה'. הוא דורש ממך שתבקש ממנו בצורה מסודרת, שלוש פעמים ביום. ובנוסף לכך, הוא רוצה בתפילות לא-רשמיות בכל שעה משעות היום והלילה. אין בקשה גדולה מדי או קטנה מדי. אין גבול למספר הפעמים שאפשר לבקש ממנו משהו. יצחק ורבה התפללו וביקשו ילדים למשך שנים רבות."

"ובהתבסס על דבר התורה הזה, אני יכול לענות על שאלתך, יוני. אין זה מפריע לי שאתה מבקש ממני הכל. אינך יכול לבקש יותר מדי או בתדירות גבוהה מדי. בקש עוד ועוד, כמה שתרצה. בקשותיך רק מוכיחות שאתה מעריך אותי כשליחו של ה' המספק לך צרכיך. זוהי זכות גדולה בשבילי. וזה גם מגביר את אהבתי אליך. המשך לבקש, יוני. רואים מכך שאתה יודע למי אתה פונה."

ילדים יקרים . . .

מדוע אנו מתפללים? כדי לבקש מה' עבור כל צרכינו ורצונותינו. למי אנו מתפללים? למישהו שאיננו יכול למלא את בקשותינו? חלילה וחס! אנו מתפללים לבורא העולם, למי שמזריח את החמה מדי יום, למי שמשיב את הרוח ומוריד את הגשם; למי שמצמיח עצים וגורם להם להוציא פירות. הוא מספק לנו מזון, בגדים ומחסה. הוא מספק את כל צרכינו - הגופניים והרוחניים. הוא אדונינו ואנו עבדיו. זהו העיקר בתפילותינו: להבין כל זאת. לדעת אל מי אנו פונים.

מי באמת צודק?

הענין היה ברור כשמש. רמאות במובן הגרוע ביותר של המלה. האח הצעיר נצל את רעבונו של האח המבוגר, ופיתה אותו למכור את הבכורה בעבור ניד עדשים. שנים רבות לאחר מכן, הוא התחפש לאחיו הבכור, וכך השיג, במרמה, את הברכות המיוחדות השמורות לבכור. מי צודק ומי לא? נראה שהאח הבכור הוא הקורבן החף מפשע.

הרב דסלר זצ"ל מעמיק בענין זה. כאשר בא עשו לאביו כדי לקבל את הברכות, לאחר שיעקב כבר הלך, כתוב: "ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד" (כ"ז, ל"ג). הוא חש שהייתה כאן מרמה, אבל מי האשם? ההיה זה יעקב אשר התחפש לעשו, או יצחק עצמו שהרשה לעצמו להיות מוטעה? הפסוק אומר: "הקול קול יעקב והידים ידי עשו" (כ"ה, כ"ב). ה' הרגיע את יצחק שאף לא אחד משניהם הוא האשם. עשו, אשר "ציד בפיו" (כ"ה, כ"ח) הוא הרמאי. הוא טוהה את תשות המלכות, והוא הטעה את אביו בעזרת פיו. הוא היה נראה מאד צדיק כלפי חוץ. שאל את יצחק לגבי חומרות, האם צריך לעשר מלח? אך בפנים, היה מושחת ובלתי מוסרי. יעקב ויצחק תקנו את המצב בכך שהחליפו את הברכות. הם, באמת צדקו.

ילדים יקרים . . .

אנחנו לומדים שני דברים חשובים מאד מאפיזודה זו. לא כל דבר הוא באמת כפי שהוא נראה על פני השטח. יתכן שמי שנראה צודק, הוא בעצם טועה, ומי שנראה טועה, אולי הוא בעצם הצודק. עלינו לבחון אנשים ומצבים בזהירות רבה. הו עזו באנשים מבוגרים יותר וחכמים יותר לפני שתסיקו מסקנות. דבר שני, עלינו להיות באמת טובים. "אם אסגור את עיני ואראה כאילו אני מתרכז מאד בזמן התפילה, יחשבו שאני באמת מתפלל בכוונה." המצווה היא להתפלל באמת בכוונה ולא רק להראות כאילו. להראות - זה לא מספיק. זה רק על פני השטח, או אולי טיפ טיפונות יותר מזה. ילדים יקרים, הכניסו את ה' עמוק לתוך לבכם. אז, תהיו באמת אנשים טובים, מבחוץ ומבפנים.

הכתובת לפנינו

"אבא, האם אני יכול לקבל כסף כדי לקנות ספר חדש?"

"איזה ספר אתה רוצה, יוני?"

"ספר תהילים."

"בשמחה, יוני. הנה הכסף."

זמן קצר לאחר מכן, בא יוני אל אביו בשנית.

"אבא, האם אתה מרשה לי ללכת לגינה לשחק עם חברי?"

"איזו גינה ואילו חברים, יוני?"

"הגינה שליד המרכז המסחרי. חברי דוד, שמחה, אפרים, ישראל מאיר ומוישי הולכים לשם."

"בבקשה, יוני. תיהנה שם, יוני, אך חזור בשש לארוחת ערב."

באותו ערב, בשעת הארוחה...

"אבא, אני זקוק לבגדים חדשים ולציוד לבית הספר."

"למה אתה זקוק בדיוק, יוני?"

"חולצות, גרביים, עפרונות, עטים ומחברות."

"לך עם אמא וקנה את הדברים שאתה צריך."

"אבא, אני יכול לשאול אותך משהו?"

"כן, יוני."

"האם אני מפריע לך כשאני מבקש ממך כל כך הרבה דברים? לפעמים אני מרגיש כמו 'נודניק'. האם אני מבקש לעתים קרובות מדי? האם אני מבקש יותר מדי דברים?"

"בכלל לא, יוני. אני רוצה שתבקש ממני."

"מדוע, אבא?"

"אענה לך עם דבר תורה על פרשת השבוע. שנים רבות לא היו ליצחק ורבה ילדים. 'ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו, כי עקרה היא, ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו' (בראשית כ"ה, כ"א). הגמרא (יבמות ס"ד ע"א) מעירה על כך: 'מפני מה היו אבותינו [ואמותינו] עקורים (עקרים)? מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים'. התפילה נקראת גם עבודת ה'. המהר"ל (נתיבות עולם א', נתיב העבודה, פרק א') מעלה שאלה. המשנה השלישית בפרקי אבות מורה לנו לא להיות כעבדים המשמשים את הרב (האדון) על מנת לקבל פרס (שכר). נראה שמהגנו איננו כמשנה זו. בתפילותינו אנחנו מבקשים מה' כל מיני דברים שאנו רוצים וזקוקים להם - הן כיחידים, הן כציבור. אנו מבקשים ממנו שימלא בקשותינו. האין זה עבודת ה' המותנית בקבלת פרס?"

"באמת שאלה קשה, אבא."

"והתשובה עליה מעניינת ביותר, יוני. אתחיל עם כמה דוגמאות. אם אתה רוצה לקנות ביצים, האם אתה הולך לחנות בגדים?"

"לא."

"ואם אתה רוצה לקנות פטיש ומסמרים, האם אתה הולך לחנות ספרים?"

"ודאי שלא. הדברים שאני רוצה אינם נמצאים בחנויות אלה."

ומדוע, אם כן, לפנות אליהן?"

"בדיוק כך. למי אנו פונים כשאנו זקוקים למשהו? למי שיכול לספק לנו מצרך זה. כאשר אנו מתפללים לה, ומבקשים ממנו כל צרכינו, אנו מראים שהוא האחד המסוגל לספק לנו הכל, ואכן עשה זאת. אנו פונים אליו כאדונו וכמפרנסנו. אנו נתינו. זוהי עבודה - עבודת עבד המשרת את אדוניו. ולכן, העיקר בתפילה